

Love letter to princess nokia

Τα ερωτικά γράμματα έχουν -ίσως- συγκεκριμένες τεχνικές, ξεκινούν με στερεοτυπικές απευθύνσεις, ξεμπροστιάζουν συναισθήματα που καμιά φορά δεν είναι και τίποτα σοβαρό, με την έννοια ότι πρόκειται για ανασφάλειες οι οποίες περιτριγυρίζουν ένα μεγάλο εγώ το οποίο με τη σειρά του έχει επενδύσει βασανιστικά πολύ στην αποδοχή του ή ακόμη και σε μια γενναία απόρριψή του. Τα ερωτικά γράμματα είναι μάλλον μία από τις ανεξάντλητες συνταγές που σκαρφιζόμαστε για να μείνουμε στην ιστορία ως άνθρωποι που φάγαμε τα μούτρα μας και έχουμε το κουράγιο να μιλήσουμε γι' αυτό: με τρόπο, ευρύτερα, ποιητικό.

«Αγαπημένη Princess»,

Ήταν να έρθεις για συναυλία στην χώρα μας γύρω στον Ιούνιο. Ήμουν από τους πρώτους που τσακίστηκε να πάρει εισιτήριο και να έρθει μαζί με τη δοσμένη και την επιλεγμένη οικογένεια του να σε συναντήσει και να σε αποθεώσει. Δεν ήρθες. Μας είπες ότι για λόγους υπερκόπωσης δεν κατέστη εφικτή η εμφάνισή σου. Σε διάφορα πηγαδάκια όμως που συχνάζουμε, μάθαμε ότι δεν τα βρήκες στα ντήλια. Δεν πρόκειται εδώ να ανοίξω μια ανώφελη συζήτηση γύρω από τις κανονικότητες της μουσικής βιομηχανίας, από τον υψηλό βαθμό ενσωμάτωσης της DIY κουλτούρας και από την έκθεση των indie παραγωγών στην καπιταλιστική μέγγενη της οριοθέτησης και της συσσώρευσης.

Θα είναι σα να προδίδω τον έρωτα μου. Δεν θα το κάνω.

Επιλέγω την επιθυμία μου για τις ρίμες σου, για την εικόνα και την μη-εικόνα σου, επιλέγω το άκουσμα της λούπας σου, επιλέγω τις αναφορές σου στη γειτονιά σου γιατί τα παιδικά μας χρόνια είναι ως γνωστόν η μόνη μας πατρίδα, θέλω αν κάποια στιγμή τα φέρει έτσι η ζωή να παίξουμε ένα μπασκετάκι που τόσο φαίνεται ότι σου αρέσει, επιλέγω συνειδητά να στηρίζω τον φεμινισμό σου

και την ανοιχτότητα σου στην queer κοινότητα που σε μεγάλωσε σε δύσκολες στιγμές της ζωής σου, στηρίζω την αγάπη σου στην «ιθαγενή» καταγωγή σου γιατί σαν μητροπολιτάνα που ακόμη αισθάνεται τον ήλιο μέσα από τα παράθυρα κάποιου καταθλιπτικού project, διαισθάνεσαι την ιστορική ζωή μέσα από την αντίδρασή κατά της αποικιοκρατίας και της πατριαρχίας. Υπομένω, τέλος, τις διάφορες κατηγορίες εναντίον του εξαίσιου και μαγικού προσώπου σου -χαμογελαστού ή σκυθρωπού πρόκειται για μια αδιαχώριστη και αξεπέραστη ομορφιά- για το ότι διαφημίζεις ρούχα διάσημων οίκων οι οποίοι βάζουν το χεράκι τους στην παγκόσμια φτώχεια και τα παγκόσμια δεινά.

Αν και οι βαθιές πεποιθήσεις μου δεν εκδίδουν συχνά συγχωροχάρτι, (κράτα το αυτό princess, είναι πολύ σημαντικό για τη συνέχεια της σχέσης μας) μπροστά στον έρωτα σου λυγίζω, εκπίπτω που λέμε. Ιδιαίτερα όταν με κάνεις και γελάω: [“Power to the people, and power to my paycheque”](#).

Σε επιλέγω λοιπόν.



Γι' αυτό δεν σταμάτησα στο φιάσκο της συναυλίας στα ευλογημένα εδάφη μας. Έκανα πολλά χιλιόμετρα, έριξα άγκυρες στην Βαρκελώνη, σε είδα από κοντά. Σε είδα να αστράφτεις λίγο πριν μπεις στην σκηνή, όταν πίσω από την Dj σου τσέκαρες το πλήθος,

με το υπερχαριτωμένο τρακ σου. Σε είδα. Είδα το χαμόγελο και το φιλί που έστειλες. Δεν θα επιχειρηματολογήσω για το γεγονός ότι η νοητή γραμμή του χεριού σου τελείωνε ακριβώς πάνω στο λαιμό μου. Δεν θα γίνω γραφικός. Θα αφήσω να τα πεις εσύ.

Και έτσι έγινε. Βγήκες και τα είπες. Ήσουν συγκλονιστική, με το Tomboy έδωσες το στίγμα σου, με το Kitana παρέλυσες για τα καλά, με την σημαία του Πουέρτο Ρίκο να δείχνει η πιο όμορφη σημαία, το πιο ωραίο λάβαρο κατά των εθνικισμών, με το Green Line γύρισε τις γωνιές της πόλης σου με το τραίνο όχι για 2,50 δολάρια όπως εσύ (αλλά τσάμπα, γιατί εδώ princess εμείς έχουμε θέματα με τα MMM και ακόμα καταφέρουμε να γλιτώνουμε από το κωλοκράτος και τους φασίστες ελεγκτές του – να έρθεις εδώ να κάνουμε φρι βόλτες αγια μαρίνα, ελληνικό, αιγάλεω και όταν είναι να φύγεις towards Ελ. Βεζ). Έπαιξες και το dragons από τα παλιά σου. Ναι, εξαιρετικά. “We can have tea and talk about things that are exciting”.

Χάζεψα. Ήσουν γλυκιά, αναιμική, τρυφερή, σίγουρη και ασταθής ταυτόχρονα. Τραγουδούσες όποτε ήθελες, έπαιζε από πίσω η Dj σου. Βαρέθηκες σε κάποια φάση, έβγαζες φωτό, σε είδα που κεντράρισες πάνω μου, σ’ ευχαριστώ αλλά δεν γράφω τόσο στον φακό. Σα να ήθελες μερικές φορές να πας σπίτι, να πιεις ένα τσιγάρο και να ακούσεις μουσική ή να δεις τηλεόραση. Σα να μην πέρναγες καλά. Και αυτό είναι που ερωτεύομαι. Ό,τι θέλεις να περνάς καλά και δεν σε απασχολεί αν είσαι πάνω στην σκηνή, κάτω από την σκηνή, αν σε επευφημούν ή σε γιουχάρουν. Όλα είναι διαμεσολαβήσεις για την «old soul» σου όπως λες. Θέλεις να περνάς καλά, και γω το ίδιο.

Και το καταφέρνουμε μαζί. Και σε σέβομαι. Σεβάστηκα όταν έπεσες πάνω μας και σε μετέφερα με το ελαφρύ, φοβισμένο άγγιγμα μου, εκεί κάπου στη μέση σου. Την ίδια στιγμή ήμουν alert μην τυχόν κάποιο σεξιστικό λευκό γουρούνι σε προσβάλλει, χουφτώνοντάς σε: μα τι λέω, παραλογίζομαι σίγουρα. Είχες ήδη μπουκετώσει κάποιον παλιά γι’ αυτόν τον λόγο. Τι δουλειά έχω εγώ να αγχώνομαι για την γοητευτική σου αυτονομία, για τη μαγική σου αυτοδιάθεση; Καμία. Καμία απολύτως. Να με συγχωρείς

λοιπόν. Σε θαυμάζω.



«Αγαπητή Princess»,

Ήμουν και είμαι ερωτευμένος μαζί σου από την στιγμή που σε γνώρισα. Και αυτό είναι ό,τι πιο όμορφο μπορεί να συμβεί σ' έναν άνθρωπο. Όμως θα πρέπει να σου εκμυστηρευτώ -και φαντάζομαι πως θα το επεξεργαστείς όπως αξίζει στην σχέση μας- ότι ένας έρωτας ξεφτίζει στη θέα κάποιου άλλου έρωτα, πιο δυνατού. Δεν είναι ακριβώς ζήτημα ισχύος, είναι θέμα χρόνου. Κι ο χρόνος μας φαίνεται να τελειώνει princess. Μεταμορφώνεται. Με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Με μαγεία: τα κύτταρα σου από την μυστήρια και εξωτική караϊβική έχουν τη διαύγεια να καταλάβουν.

Όταν με αποχαιρέτισες με το τελευταίο τραγούδι και γύρισες πίσω στα παρασκήνια, η ανάγκη μου να σε δω και να σου μιλήσω είχε περάσει σε δεύτερη μοίρα. Δεν το περίμενα, ξαφνιαστήκα. Συνειδητοποίησα όμως. Βουτάω τη γλώσσα στο μυαλό μου πριν στα πω όλα αυτά, word.

Παρόλο που έφαγα τη γη να σ' αναζητάω, ένιωσα πως το κορίτσι που ταξίδεψε μαζί μου για να σε δω από κοντά, είχε μια φλογερή

ποιότητα, μια ακαταμάχητη όρεξη για ταξίδια και ζωή: νιώθω ότι πρέπει να υποκλιθώ και να δώσω βάση στις δικές της ρίμες, πλέον.

Για να καταλάβεις το συναίσθημα, είναι όπως σε κάποιες ταινίες, που ο τυφλωμένος από έρωτα κυνηγάει το αντικείμενο του πόθου του με κάθε τίμημα, χωρίς να βλέπει ότι δίπλα του ακριβώς υπάρχει ένας έρωτας ανώτερος, αν μου επιτρέπεις μια τέτοια έκφραση.

Αγαπητή Princess, σ' ευχαριστώ για όλα. Είμαι σίγουρος ότι καταλαβαίνεις. Όπως εσύ αισθάνεσαι μεγάλη την ευθύνη απέναντι στην "blackness" σου, έτσι και γω, αφού τα 'χω λυμένα όλα, λόγω του λευκού προνομίου μου και λοιπά, έχω ευθύνη απέναντι στην ερωτική μου επιθυμία.

Lotta Love.

https://www.youtube.com/watch?v=x_fUaY5dSGA